

Gregor Podlogar

RANDOM

Iluzija raste. Malo pričam.
Ničeg važnog o meni na ličnoj karti.
54 TV programa

nije dovoljno.

Stvari prilaze stvarima,
odlaze svečanije nego što su došle.

Hvala ti

što ćutiš.

Delim izgled sa gradom
u kojem živim.

Jedna srna se muči u bolovima,
druge posmatraju,

brod tone
u 20. vek.

Bleda svetlost oktobra,
nešto pokvarene hrane

u frižideru,

šum centralnog grejanja
kao ritam elektronske muzike.

Svet treperi
u prljavom vešu.

KORINT

Nisko putuju oblaci. Septembar. Promena grada
mi više ništa ne govori. Ova pesma je za Korint.
Barem četiri zavisnosti. Da sam barem menjao Rim za Atinu.
Kada bih mogao. Kada padne noć, već ćemo zaboraviti. A do tada
televizija umesto ognjišta, digitalne razglednice nasilja
umesto motrenja divljih zveri, naslonjači umesto stenja.

VISOKO JEZDE ULICE

sunčevi zraci su rasparali trbuhe oblaka
kiša je stala turisti izmučeni moja mala
mašinka u mozgu radi u taktu
velike imperije nešto je n a p o l j u
tamo gde počinje *drugi* život bez odjeka
iskopan svet oko mene se otvorio kao proleće
u središtu starog kontinenta razglednica iz Kolumbije
me je opet upozorila da postoji i *drugi* svet nisam
još uvek spalio tibetanski novac iz novog sveta
ne poznajem habsburški mit zašto pitaš
ja sam dvadeset i peta generacija iza Karpata
još sto godina unazad su moji preci živeli u istoj sobi
zajedno sa svinjama i drugim životinjama a danas ponosno
hodamo ulicama i letimo u čeličnim pticama

* * *

svi svetovi međusobno komuniciraju ponekad
istorija baci kroz prozor praznu flašu
i porežeš se Tokio je pun malih legendi
sve je jednostavno ne može sve biti jednostavno
neke stvari zadržavaš za sebe slike lepršaju
možda je u Africi već jutro mart je
drvo meri vreme u deblu vidi gde smo
oblaci i nakon što nas više ne bude
ovlaštan pogled možda dodir po koži
detalj na kolažu sve spojeno u seriju
fotografije lica sveta gradovi ulice
odozgo reljefi kuće sasvim male
srebrna boja krila prošlog leta
strmi hodnici fantazam svuda ekrani
različite priče ista građevina istorije
svi svetovi međusobno komuniciraju

PELENE U POTROŠAČKIM KOLICIMA

Juče je bilo bugi večē.
Dva sata urbanog pakla.
Ti prizori
 nemaju veze
sa drvećem na rubu ulice.
Ljudi odlaze u Interspar
kao slonovi na jugu Indije
 u hram.
Porodice na izletu
 u utrobi kiča.
Jedino flaša votke
 u kolicima
može da spasi tu mrtvu prirodu.
Ta lica nemaju veze
sa podivljalom
filmskom industrijom.
Na otpadu istorije
ništa novo,
vetar liže
rane,
crveno popodne petka
i srne danas ne stižu
do ruba Barja.

OPA, ŽIVIMO

Još samo umiti lice hladnom vodom Još ćutanjem slaviti jutro
Trčati napolje i povikati kao gospodar Dobro jutro sunce
Prva ulica je sunčana Druga ulica je sunčana
Popio sam čašu vode i nastavio put do samoga sebe

U jeku leta Italijanke na Gosposkoj ulici Crnci u Zvezda parku
Ta utakmica je izgubljena i Azija će me učiniti starijim
Zdravo Žiga Hi Pol Svako govori za sebe
Mleko Novine Hleb Jogurt Radio i dalje svira
Dobro umiksano Govorna mana sistema Ti samo još ti
Rojevi na nebu Ova oluja neće doneti spas Dok gledam
Izgleda da je ptica brža od aviona na plavetnilu U onom komadiću
Gde živimo Organska veza između prošlosti i budućnosti
Spasilac će sirenom srušiti ovaj ponedeljak
Ovaj svet
Osamdeset sekvenci dnevno Jedna tuga Jedno zadovoljstvo
Buka pruža ruku buci zvuk zvuku reč reči
I opet smrdi o osećam se dobro Reči otvorene
Zamišljenost Bude produžava popodne
Pepeljara Stolnjak Pismo Radio i dalje svira
Radio i dalje svira

Gregor Podlogar (1974, Ljubljana) diplomirao je filozofiju na Filozofskom fakultetu u Ljubljani i trenutno je na postdiplomskim studijama. Objavio je pesničke zbirke: *Naselitve* (1997), *Vrtoglavica zanosa* (2002), *Oda na manhatnski aveniji* (2003) – u koautorstvu sa pesnikom Primožem Čučnikom i slikarom Žigom Karižem. Živi u Ljubljani.